„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 62. Czwartek 14. Marca 1867. Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Jego Excelencya Pan Namiestnik mianował z powodu reformy politycznej administracyi w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i Księstwami Oświęcimem i Zatorem komisarzem powiatowym w IX. klasie dyet: dotychczasowego inspektora podatkowego Stanisława Sawickiego.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie 11. marca 1867.

Jego Excelencya Pan Namiestnik mianował z powodu reformy politycznej administracyi w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i Księstwami Oświęcimem i Zatorem adjunktami powiatowymi w nowym organizmie: dotychczasowych adjunktów powiatowych: Michała Mydło, Alexandra Egierskiego i Antoniego Tuszewskiego nareszcie dotychczasowego aktuaryusza powiatowego Alojzego Trautzela.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, 11. marca 1867.

Sprawy odkupu i regulacyi ciężarów gruntowych (serwitutów) i sprawy indemnizacyjne, które dotychczas poruczone były komisyom lokalnym, ustanowionym w każdym obwodzie pod kierownictwem Naczelnika obwodowego, będą począwszy od 10. kwietnia b. r. traktowane przez samoistne c. k. komisye lokalne, które się ustanawiają w liczbie 22., w następujący sposób:

1. W Żywcu na powiaty Żywiecki i Bialski;

2. W Wadowicach na powiaty Wadowicki i Myślenicki;

3. W Krakowie na powiaty Krakowski, Chrzanowski, Wielicki, Bocheński i Brzeski;

4. W Nowym Sączu na powiaty Nowo-Sądecki i Nowotarski:

5. W Nowym Sączu (druga komisya) na powiaty Limanowski, Gorlicki i Grybowski;

6. W Tarnowie na powiaty Tarnowski. Dąbrowski, Mielecki, Ropczycki i Pilznieński;

7. W Nisku na powiaty Nisecki. Tarnobrzeski i Łańcucki;

8. W Rzeszowie na powiaty Rzeszowski i Kolbuszowski;

9. W Krośnie na powiat Krośnieński i części powiatów Brzozowskiego i Sanockiego. Mianowicie przyłączają się do okręgu tej komisyi następujące gminy: Bałucianka, Wulka, Besko, Poręby, Bozianka, Czeremcha, Daliowa, Deszno, Woltuszowa, Głębokie, Jaśliska, Kamionka, Klimkówka, Królik polski, Królik wołoski, Ładzin, Zmysłówka, Lipowiec, Milcza, Mymoń, Palany, Posada jaśliska, Posada górna, Posada dolna, Rymanów, Sieniawa, Szklary, Tarnówka, Wisłoczek, Wola wyżna et Rudawka, Wola niżna, Wróblik szlachecki, Zawadka, Zawoje, Rudawka; — z powiatu Brzozowskiego: Brzozów, Blizne, Buków, Domaradz, Golcowa, Górki, Wola, Grabówka, Grabownica Starzeńska, Haczów, Humniska, Jabłonica polska, Budzirz, Jasienica Jasionów, Malinówka, Kozłoniec, Niebocko, Orzechówka, Przesietnica, Starawieś, Trześniow, Turzepole, Wola jasieniecka, Wola orzechowska, Wzdów, Zmiennica.

Ustanawia się dalej komisya lokalna:

10. W Sanoku na powiaty Birecki, Sanocki, i Brzozowski, z wyjątkiem gmin w punkcie 9tym komisyi Krośnieńskiej przydzielonych;

11. W Sanoku (druga komisya na powiat Lisecki;

12. We Lwowie na powiaty: Przemyski, Jarosławski, Jaworowski, Mościcki, Lwowski, Grodecki, Żółkiewski, Sokalski, Rawski, Cieszanowski, Złoczowski, Brodzki, Kamionki strumiłowej, Przemyślański. Oraz przyłączają się do okręgu tej komisyi następujące gminy, powiatu Bobreckiego: Budków, Dźwinogród, Hlibowice wielkie, Horodysławice, Hryniów, Szołomyja, Suchodół cum att., Łopuszna, Kocurów, Mikołajów, Olchowiec, Podjarków, Podhorodyszcze, Podsosnów, Podmanasterz, Romanów, Siedliska, Staresioło, Wodniki, Wołoszczyzna;

Ustanawia się dalej komisya lokalna:

13. W Rohatynie na powiaty Rohatyński, Bobrecki, z wyjątkiem gmin w punkcie 12. do komisyi lokalnej Lwowskiej przydzielonych; a przyłączają się do okręgu tej komisyi następujące gminy powiatu Żydaczowskiego: Demnia, Drohowyże, Rów, Mikołajów, Nadiatycze, Rozwadów, Stulsko, Trościaniec, Uście, Weryń, Wola wielka, Wola mała, Żydaczów.

14. W Brzeżanach na powiaty Brzeżański i Podhajecki.

15. W Stryju na powiaty Stryjski i Żydaczowski, z wyłączeniem gmin w punkcie 13. do komisyi Rohatyńskiej przyłączonych z przydzieleniem zaś do okręgu komisyi Stryjskiej następujących gmin powiatu Drohobyckiego: Opary, Dołhe, Robczyce, Słońsko.

16. W Samborze na powiaty Samborski, Staromiejski, Turecki, Rudecki, Drohobycki z wyjątkiem gmin w punkcie 15. do komisyi lokalnej Stryjskiej przydzielonych.

17. W Kałuszu na powiaty Kałuski i Doliński.

18. W Stanisławowie na powiaty Stanisławowski, Bohorodczański. Nadworniański, Tłumacki, Buczacki;

19. W Kołomyi na powiaty Kołomyjski i Horodeński.

20. W Kossowie na powiaty Kossowski i Śniatyński.

21. W Zaleszczykach na powiaty Zaleszczycki, Czortkowski, Husiatyński i Borszczowski.

22. W Tarnopolu na powiaty Tarnopolski, Zbarazki, Skałacki i Trembowelski. — Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 11. marca 1867. *)

*) Powyższy artykuł podaje się powtórnie dla sprostowania myłki zaszłej z powodu błędnego przełamania ustępu 12. w numerze wczorajszym.

Część nieurzędowa.

O podróży Jego Cesarskiej Mości „Wiener Zeitung" donosi z Pesztu pod dniem 12. marca co następuje:

O godzinie trzeciej z południa Jego Ces. Mość odbył wjazd swój przez ulice miasta, uroczyście przystrojone, wśród trudnej do opisania radości całego ludu. Burmistrz peszteński powiedział do Jego Cesarskiej Mości w przemowie swej na dworcu kolei żelaznej: „Jak pojawienie się Waszej Cesarskiej Mości wśród wiernych swych Węgrów wywołało zawsze najżywszą radość, to radość ta dziś jest stokroć większa, większym ożywia zapałem, gdyż Jego Cesarska Mość okazuje się jako zbawca narodu." Wjazd odbył się przy pięknej pogodzie.

W Marchegg minister hr. Wenkheim i ks. Liechtenstein wsiedli do pociągu cesarskiego. Uroczyste przyjęcie było w Preszburgu, gdzie burmistrz i zastępca nadżupana mieli przemowy, w Neuhäusel gdzie nadżupan nitrzański Ocskay, w Ostrzyhoniu, gdzie administrator biskup hr. Forgach Jego ces. Mość gorącemi powitali słowy: „Jego ces. Mość na przemowy najłaskawiej odpowiedział. Na dworcu peszteńskim Jego ces. Mość przyjmowany był przez reprezentacye miast Pesztu i Budy. Jego ces. Mość odpowiedział na przemowę burmistrza przy ciągłych okrzykach Eljen. Z radością przybyłem znow do Was i przyjmuję z przychylnością hołdy Wasze. Cieszę się, iż i oba miasta bratnie, jako serce kraju, w szczęśliwej zmianie stosunków upatrują zorze lepszej przyszłości, bo jeżeli serce bije żywo, to zapewne i całe ciało, ludność kraju cieszyć się będzie trwałą pomyślnością. Radość zaś kraju i szczęście Moich ludów, jest zarazem Mojem szczęściem, Moją radością. Bądźcie o tem przekonani i zapewnijcie mieszkańców obu miast o szczególnej królewskiej łasce Mojej."

W zamku Budyńskim nastąpiło potem przyjęcie przez członków obu izb sejmowych. Na dworcu kolei uroczyście przystrojonym zebrali się już o godzinie 2., ministrowie, wielu członków obu izb sejmowych, komendant miasta i twierdzy jenerał Rosenzweig, reprezentanci miast Pesztu i Budy i liczna publiczność.

O godzinie 7. wieczorem rozpoczęło się oświetlenie miasta.

„Wiener Abendpost" pisze: „Z najlepszego źródła donieść możemy, że w tych dniach oczekiwać należy najwyższego postanowienia Jego c. k. Apostolskiej Mości, mocą którego zapowiedziane pierwotnie na 18. marca zwołanie rady państwa, ze względu na zaszłą potrzebę rozwiązania kilku sejmów krajowych, na krótki czas ma być odroczone. Wkrótce potem ogłoszony będzie patent cesarski mocą którego na nowo wybrać się mające Sejmy Czech, Morawii i Krainy zwołane będą do wykonywania swojej czynności konstytucyjnej, a przedewszystkiem do wyboru delegatów do rady państwa."

Na posiedzeniu węgierskiej izby magnatów w d. 11. b. m. prezydujący hr. Cziraky wezwał członków aby nazajutrz zgromadzili się w zamku królewskim pomiędzy godziną 2. a 3. przed przybyciem Jego Ces. Mości. Sekretarz Toth przedłożył następnie uchwały izby deputowanych względem prasy i upoważnień udzielonych ministerstwu. Odczytano obadwa dokumenta i umieszczono je na jutrzejszym porządku dziennym. Przystąpiono do obrady nad uchwałą izby deputowanych o municypiach za którą przemawiali pp. Tomesany, Szögenyi, baron Simon, Revay, br. Mikołaj Vay, br. Władysław Wenkheim i hr. Antoni Szechen. W końcu uchwałę przyjęto jednogłośnie. Minister Wenkheim oświadczył, że rząd uważa przywiedzenie do skutku ostatecznej ustawy względem uregulowania municypiów jako zadanie naglące.

Na posiedzeniu izby niższej odesłano kilka petycyi, zgodnie z wnioskiem odnośnej komisyi do właściwych ministeryi. W ciągu obrady baron Majthenyi przedłożył uchwałę izby magnatów względem przyzwolenia na pobór 48.000 rekrutów. W końcu prezydujący wezwał deputowanych aby nazajutrz zebrali się w zamku królewskim o godzinie 2. dla powitania Najjaśniejszego Pana.

Z Pragi donoszą: Komisya ministeryalna ustanowiona do rozdzielenia sumy jednego miliona złr., którą Najjaśniejszy Pan przeznaczyć raczył dla mieszkańców niektórych okolic królestwa czeskiego dotkniętych niedostatkiem z powodu ostatniej wojny, ukończyła już według doniesień z Pragi czynności przedwstępne w okręgach Koeniggraetz, Nechamie i Jaromierz i poczyniono już wszelkie kroki przygotowawcze, ażeby cierpiący niedostatek jak najrychlej otrzymali cesarską zapomogę. Powszechna jest radość z powodu tej hojnej pomocy. Także w Nachodzie i Nowem mieście (Neustadt) komisya operaty swoje pokończyła i zarządziwszy niezwłoczne obdzielenie nieszczęśliwych udała się do Trautenau.

„Liberté" pisze: Dziś rozeszła się w Paryżu wiadomość, iż Wielki książę Badeński postanowił zrzegnować na korzyść Króla pruskiego. Wiadomość ta pochodzi z bardzo dobrego źródła, zdaje się więc podobna do prawdy.

W obec wielu niepokojących artykułów w dziennikach angielskich „Engl. Corr." pisze co następuje o teraźniejszym wybuchu w Irlandyi. Jak to dn. 7. b. m. mówiono w parlamencie, nie ma się już czego obawiać, komunikacya na kolejach żelaznych jest już przywrócona, telegram zaatlantycki naprawiony, w Dublinie spokój i cisza przerywana tylko krokami nocnych patroli. Według doniesień telegraficznych nigdzie nie wybuchły nowe zaburzenia. Pod Kilfeacle wojsko napadło na garstkę powstańców, ubiło 1, zraniło kilku, wzięło do niewoli 31, między tymi dowódzcę bandy, kapitana Lane. Zrobiono także próbę w Emly, usiłując zabrać broń na stacyi policyjnej, ale usiłowanie nie powiodło się. Podobnież pod Clormel oddział wojska spotkał powstańców, dał do nich ognia, zdobył 150 karabinów i wziął kilku ludzi do niewoli.

Co do zachowania się powstańców, doniesienia korespondentów mijają się z prawdą, a wieści o rabunkach, mordach i pożogach redukują się do bardzo szczupłych rozmiarów. Wprawdzie wypróżniono kilku sklepów piekarskich, ale zresztą powstańcy zabierają tylko broń tym, którzy ją posiadają, i przy takiej to sposo-

bności dyrektor banku unii został zabity, a inny młody człowiek ciężko raniony. Podpalono wprawdzie w kilku miejscach próżne stodoły, ale to tylko dla odwrócenia uwagi policyi i wojska, aby tymczasem zabrać broń z koszar.

Widok powstańców pojmanych do niewoli i odstawionych do Dublinu, przyczynił się wielce do uspokojenia mieszkańców tego miasta, powstańcy bowiem nie postrach ale litość wzbudzają. Są to po większej części niedorostki, motłoch próżniaczy w łachmanach. Widząc ich, cóż sądzić o samych członkach sprzysiężenia? Jakkolwiek bądź jednak, ruch w Irlandyi, podsycany ciągle przez Amerykę, może stać się powodem nieustannych niepokojów, cierniem w bolącej ranie, coraz dotkliwszym dla Irlandyi, jej mieszkańców i stosunków handlowych tego kraju.

„Monitor“ podaje artykuł następujący pod tytułem „treść projektu ustawy o organizacyi wojska.“ Nowy projekt ustawy o organizacyi wojska da się streścić w następujących słowach: Zmniejszenie ciężaru w czasach pokoju, pomnożenie źródeł posiłkowych w czasie wojny. Według tego projektu z 325.000 młodych ludzi, którzy co rok dochodzą wieku lat 20, powołane będą 160.000 ludzi w miejsce 100.000 dotychczas losem wybieranych. Te 160.000 ludzi dzielą się na dwie części; jedna tworzy armię czynną, druga rezerwę. Wszyscy młodzi ludzie obowiązani są służyć w wojsku przez lat 9 ale z rozmaitem stopniowaniem. Żołnierze pierwszego działu służą 5 lat pod chorągwią a 4 lata w rezerwie, żołnierze drugiego działu służą 4 lata w rezerwie a następnie wstępują na 5 lat do gwardyi narodowej. Kto się wykupi jest wolny od służby w armii czynnej i w rezerwie, ale przez 5 lat należy do ruchomej gwardyi narodowej.

Porównywując ten system z dotychczasowym, widzimy, że ciężar jest znacznie mniejszy i jednostajniej rozłożony. Teraz powołuje się 100.000 ludzi, rzeczywiście tylko 84.000, po siedmiu latach armia czynna liczy 400.000 ludzi a rezerwa 220.000. Odtąd powoływać się będzie 160.000 ludzi; po odliczeniu kontyngensu marynarki, uwolnionych i tych, którzy się wykupili pozostanie 117.000, a po 5 latach armia czynna liczyć będzie także 400.000 ludzi, rezerwa zaś 275.000 już po czterech latach. Że zaś według projektu ustawy żołnierze armii czynnej służyć będą tylko pięć lat, a rezerwiści tylko cztery lata, będzie to wielką ulgą, o której cyframi przekonać się można. Porównajmy teraźniejszą rezerwę z tą, która jest proponowana. Pomnożywszy 220.000 to jest liczbę rezerwistów przez 7, to jest przez liczbę lat teraźniejszej służby, otrzymamy liczbę lat służby zapewnionych państwu 1,540.000, zrobiwszy ten sam rachunek co do rezerwy proponowanej i pomnożywszy 275.000 jako liczbę rezerwistów przez 4 to jest liczbę lat służby, otrzymamy 1,100.000 lat służby, zatem o 440.000 mniej.

Co do prawa zawierania związków małżeńskich, projekt jest utrudniającym dla jednych, ale mniej utrudniającym dla przeważnej większości, ponieważ młodzi ludzie, którzy teraz mogą żenić się dopiero w 28. roku życia, będą mogli żenić się w 25. roku. Wszystko to wyjaśnia, że nowy projekt zmniejsza ciężar konskrypcyi. Również łatwo dowieść można, że w czasie wojny otworzy obfite źródła posiłkowe. Rzeczywiście mogłaby Francya postawić w polu:

Żołnierzy pod sztandarem 400.000, starych żołnierzy, którzy wysłużyli 5 lat, 154.000, młodych żołnierzy z rezerwy 275.000, ogółem 829.000 ludzi.

Co do ruchomej gwardyi narodowej organizacya tejże według poprzednich projektów nastręcza pewne trudności, które w teraźniejszym są usunięte. Gwardya składać się będzie z ludzi młodych wyćwiczonych w rezerwie i wyekwipowanych. Nie będą oni potrzebowali odbywać nużących ćwiczeń, ani ponosić zbyt wielkich kosztów na ubiór. Dobry wybór kadrów wystarczy do utworzenia z nich karnego wojska, uzdolnionego w danym razie jako wojsko posiłkowe do obrony kraju. Ogółem siły zbrojne Francyi wynosić będą: armia czynna 400.000, rezerwa (dawna 154.920, nowa 275.595) 430.000, ruchoma gwardya narodowa (5 kontyngensów rezerwy i 94.000 wykupionych) 408.000 ludzi, ogółem 1,238.000 ludzi.

Tak więc Francya dostarczając kontyngens roczny zredukowany do 117.000 ludzi, którzy pod sztandarem służyć będą tylko 5 lat, podczas gdy rezerwiści odbywać będą tylko kilkomiesięczne ćwiczenia w ciągu lat 4, a po 5 latach przejdą do ruchomej gwardyi narodowej, w tej zaś nie będą obowiązani do żadnych ćwiczeń nużących, może postawić w polu przeszło 1,200.000 żołnierza.

Niepodległe dzienniki francuskie nie ufają porozumieniu się mocarstw w sprawie wschodniej, zwłaszcza iż w angielskim parlamencie wcale o tem mowy nie było.

W projekcie rządowym względem przyznania nagrody narodowej Lamartinowi, po wyliczeniu mężów których uczczono podobnem odznaczeniem jak Cuviera, Jourdana, Champoliona, Burnufa, Filipa de Girard i innych, znajduje się ustęp następujący: „Rząd uważa, iż przyszła chwila wywołania manifestacyi publicznej wdzięczności dla Lamartina. Manifestacya ta nastąpić ma za jego życia, jako świadectwo dawnych usług jego, jako szlachetna, drogocenna pomoc w krytycznem obecnie jego położeniu, jako rękojmia bezpieczeństwa jego i pokoju w przyszłości. W różnych zmianach długiego życia p. Lamartine był ozdobą swej ojczyzny jako poeta, autor, mowca i mąż stanu. Bronił jej odważnie, a usługi jego są tego rodzaju, iż obchodzą całą społeczność.“

Najzaciętszemi wrogami projektu rządowego są dziwnym trafem, właśnie dzienniki republikańskie, jak „Avenir national“, „Figaro“ i t. p.

Król Wiktor Emanuel przybył dnia 6go b. m. z Turynu do Medyolanu dla przepędzenia tam ostatnich dni karnawału. W Turynie panuje wielka i widoczna nędza między klasami pracującemi, będąca w dziwnej sprzeczności z udaną raczej niż prawdziwą wesołością karnawału. Wieczorem dnia 1go b. m. powóz Króla jadącego do Wenecyi otoczony został przez tłum robotników pozbawionych pracy, którzy w gorzkich słowach żalili się przed Królem na biedę swoją.

Garibaldi odbywa ciągle podróż swą w celu agitowania za wyborami. W Padwie, gdzie go spotkała owacya ze strony uniwersytetu, powiedział studentom: „Powinniście być zgodni i jednomyślni, zdala od podziału na stronnictwa. Wtenczas rychło pójdziemy do Rzymu.“ Kandydatów jednak swoich przy wyborach przeprowadzić nie może. W Chioggii nie chcą słyszeć o Niceiczyku Robandim, w Rowigu o Acerbim, w Polosella o Bertanim. W Wenecyi nie zgadzają się wcale na faworytów Garibaldego. W dniu 7. b. m. Garibaldi przybył do Werony i przyjmowany był z zwykłemi demonstracyami. Miasto było oświetlone, municypalność wyprawiła mu bankiet, w teatrze była reprezentacya na korzyść Kandyotów. W arenie będzie tombola na tenże sam cel. W przemowie swej do municypalności i obywateli w Palmie, Garibaldi ostro powstawał przeciwko rządowi i przeciwko dziennikarstwu. Całe dziennikarstwo jest sprzedajne, ministrowie chciwi są i płatnej pochwały zagranicy, jeden artykuł w „Timesie“ kosztuje 12.000 funtów szterlingów, a ileż takich artykułów nie ogłaszają. W Florencyi Garibaldianie rozlepili po rogach ulic olbrzymie odezwy wyborcze z podpisem Garibaldego. Pomimo tego stolica mało ma sympatyi dla Garibaldego, i kandydaci jego wybrani nie będą.

Dzienniki włoskie zapełnione są doniesieniami o agitacyi wyborczej w całym kraju, rozszerzając się nad mniej lub więcej do prawdy podobnemi jej rezultatami. „Opinione“ zwraca uwagę na niestosowną liczbę kandydatów z jakiemi stronnictwa zwłaszcza stronnictwo liberalne, przy obecnych wyborach występują, każda sekcya chciałaby mieć swego kandydata, z tąd wypływa, iż w każdem kolegium wyborczem są trzech a czasem czterech kandydatów. Podobnie postępuje stronnictwo opozycyjne. Przekonane, że nie wiele swoich kandydatów przesadzić będzie mogło, mnoży ich liczbę, prezentując jednego kandydata jednocześnie w kilku kolegiach, dla utrudnienia zwycięstwa liberalistów. Ztąd pochodzą liczne kandydatury Garibaldego, wszyscy bowiem wiedzą, iż nie mogą potrzebować rządu w duchu Garibaldego postępującego. Tych zaś co popierają republikańskie kandydatury Mazziniego lub Cattanea, porównać można do owych sekciarzy, którym się zdaje, iż Bogu i diabłu jednocześnie służyć można.

Półurzędowe dzienniki francuskie powtarzają wiadomość o porozumieniu się Anglii, Francyi i Rosyi w sprawie wschodniej; Austrya, Prusy i Włochy, powiada „La France“ nie mieszają się w tę sprawę, ponieważ punktem jej wyjścia były ruchy greckie. Mocarstwa te żądają, według tego dziennika, równouprawnienia Chrześcian z Turkami, żądają dla obcych prawa nabywania ziemi w Turcyi a w końcu autonomii wyspy Kandyi pod władzą monarszą Porty otomańskiej. „Memorial diplomatique“ potwierdza wprawdzie owe porozumienie się między mocarstwami, zamieszcza jednak zarazem telegram z Konstantynopola, według którego Rosya proponowała mocarstwom rektyfikacyę granic od strony Epiru i Tesalii na korzyść Grecyi. Francya oświadczyła, iż w obec nieprzyjaźnej postawy ludności w Epirze i Tesalii podobna rektyfikacya nie jest nagląca, dla tego nie zgodziła się na tę propozycyę jako nie właściwą. Rosya nie upierała się przy niej. „Französische Correspondenz“, często inspirowana zamieściła następujące doniesienie: „Zdaje się, iż Anglia, Francya i Rosya porozumiały się względem propozycyi, które Turcyi zrobione być mają. Mocarstwa żądają zupełnej autonomii dla wyspy Kandyi, na której ma być równa liczba urzedników tureckich i chrześciańskich, żądają następnie przeprowadzenia hathumajumu z roku 1856 na najobszerniejszej podstawie. Podajemy tę wiadomość chociaż nie bardzo zdaje się do prawdy podobne, żeby Rosya na ten małem poprzestać miała, zwłaszcza iż w czasie negocyacyi słowo: „podział Turcyi“ często wypowiedziane było. Zdaje się, iż Francya widząc że Rosya rzeczy na seryo bierze, chciała proponować dla Kandyi powszechne głosowanie, mocarstwa jednak nie zgodziły się na uniwersalne to lekarstwo. W innych kołach politycznych uważają, iż sytuacya bardzo jest jeszcze naprężona, że Cesarz posłać miał poufnego wysłańca (Segura?) do Petersburga. Są pesymiści, co już wierzą w odosobnienie Francyi i w zmartwychstanie świętego przymierza.“

Żydzi w Serbii podali memoryał do wielkich mocarstw, w którym opisują straszną nędze w jaką popadli z powodu złamania paktu międzynarodowego, który ich miał bronić. Wykazują dowodnie, jak wygnani z wszystkich części Serbii gdzie mieli utrzymanie, internowani zostali w jednej dzielnicy Belgradu, z kąd na mocy ustawy z roku 1861 niewolno im się wydalać, jak z powodu zakazu trudnienia się wewnątrz Serbii handlem i przemysłem zeszli na żebraków i narażeni są na wszelkie szykany i gwałty, tak iż nawet morderstwa na nich popełnione częstokroć uchodzą bezkarnie. Na mocy paktu zasadniczego zawartego między mocarstwami a Serbią Żydzi powinni zostawać pod szczególną opieką, gdyż ów pakt ustanawia w prawach politycznych i cywilnych równość wszystkich bez różnicy wyznania. Podpisani na memoryale Żydzi udają się do mocarstw opiekuńczych w chwili kiedy Serbia reklamuje zupełną autonomię upatrując najdogodniejszą sposobność do domagania się przywrócenia im praw przynależnych. Memoryał ich przesłany został ministrom spraw zagranicznych mocarstw opiekuńczych i także wys. Porcie. „France“ donosząc o tem dodaje: „Ta reklamacya zasługuje na sympatyę wszystkich, którzy uważają za rzecz honorową, stawać w obronie wolności sumienia.“

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W II. połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Tarnopol		Trembowla		Bóbrka		Brzeżany		Rohatyn	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	12	3	85	4	50	4	17	4	10
„ żyta	2	70	2	55	3	.	2	77	3	8
„ jęczmienia . . .	2	.	1	90	2	50	1	70	1	96
„ owsa	1	15	1	10	1	.	.	86	1	9
„ hreczki	2	80	2	85	2	50	2	60	2	60
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	3	35
„ ziemniaków . .	1	.	.	80	1	20	1	3	.	47
Cetnar siana	2	15	.	.	1	50	.	97	1	[illegible]
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	8	75	.	.	6	.	5	33	4	20
„ „ miękkiego	7	60	.	.	5	.	4	33	3	9
Funt mięsa wołowego	.	12	.	11	.	10	.	10	.	[illegible]
Mas okowity	.	60	.	66	.	60	.	85	.	50

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym:

1. Wniosek w sprawie projektowanej kolei brodzkiej. Sprawozdawca radny p. Dr. Rayski.
2. Wnioski sekcyi V. w przedmiocie stypendyów ustanowionych dla uczniów szkoły przemysłowej. Sprawozd. radny p. Dr. Jul. Kolischer.
3. Wypłata należytości za materyał dostarczony do naprawy mostu. Sprawozd. radny p. Engel.
4. Regulacya placu obok realności Tepów pod l. 297 m. Sprawozd. radny p. Dr. Czemeryński.
5. Propozycya stowarzyszenia stenografów względem dostarczania stenograficznych sprawozdań z posiedzeń rady miejskiej. Sprawozd. radny p. Dr. Natkis.
6. Ulokowanie sumy 2000 złr. przeznaczonej na utworzenie funduszu pożyczkowego dla rzemieślników starozakonnych. Sprawozd. radny p. p. Wild.

7. Pomniejsze sprawy zaległe do załatwienia przez jednego referenta naznaczone. Sprawozd. radny p. Dr. Gębarzewski.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Podburzanie; proces prasowy „Przeglądu“. Na rozprawie ostatecznej w d. 12. b. m. (prezyd. rad. s. kr. p. Jorkasz, oskarz. zast. prok. pań. p. Lewicki) skazany został p. Hipolit Stupnicki właściciel i wydawca czasopisma „Przegląd“ za artykuł podburzający, przeciwko cywilnej straży policyjnej, zamieszczony w Nr. 118 „Przeglądu“ z r. 1866, na 8 dni aresztu (prok. prop. 1 miesiąc) i utratę 100 zł. z kaucyi, a p. Tadeusz Nowakowski redaktor odpowiedzialny tego czasopisma na karę pieniężną w kwocie 10 zł. (prok. prop. 20 zł.) i obadwa zapowiedzieli rekurs.

(Katolickie stowarzyszenie czeladzi rzemieślniczej we Lwowie) istniejące od 10. marca 1856, wywiera wpływ bardzo zbawienny, udziela czeladnikom rzemieślniczym naukę religii, czytania, pisania, rachunków, rysunku, jeometryi i spiewu, łącząc naukę z rozrywką. Przełożonym stowarzyszenia jest ksiądz Zygmunt Odelgiewicz, administratorem ks. Otto Hołyński, wikaryusz katedralny, im podlegają kasyer i kontrolor. Jest także ustanowiony „wydział opiekuńczy“ złożony z 14 osób, z grona szlachty, duchowieństwa i mieszczan. Nadto czeladnicy wybierają z pomiędzy siebie 8 asystentów. Od 19. marca 1856 do 1. stycznia 1867 należało do stowarzyszenia czasowo 1740 czeladników, stale 900. Stowarzyszenie posiada małą realność i szpital dla rekonwalescentów. Majątek stowarzyszenia wynosił z końcem 1866 r. 966 zł. w gotowiźnie i 1050 zł. w obligacyach indemnizacyjnych. Wydatki wynosiły w r. 1866 601 zł. powiększej części na honorarya dla nauczycieli.

(Składki na pogorzelców.) Gmina Kołodziejówka w powiecie Skałackim złożyła 11 zł. na wsparcie pogorzelców Kozłowa i dar ten został niezwłocznie odesłany na miejsce przeznaczenia.

(Samobójstwo.) Fed Pantaluk, włościanin z Nosieliczy w powiecie śniatyńskim. cierpiący od dawna na melancholię, utopił się d. 10. b. m. w młynówce.

(Pożary.) W Strzyłkach w powiecie Staromiejskim d. 16. z. m. spaliło sie 12 domów z budynkami gospodarskiemi. Szkoda wynosi 1300 zł. Ogień miał powstać przez nieostrożność. W Topolnicy w tymsamym powiecie d. 20. z. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża. Szkoda wynosi 105 zł. Ogień miał powstać także przez nieostrożność.

(Szczególna demonstracya) odbyła się niedawno w Palermo. Wielka liczba mieszkańców rozmaitego stanu, przeciągała ulicami miasta z powywracanemi kieszeniami, ażeby okazać, że są zupełnie wypróżnione.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Peszt, 13. marca. Pobyt Najjaśniejszego Pana w Peszcie trwać będzie zapewne dziesięć dni z powodu narad nad ważnemi sprawami państwa, tyczącemi się Węgier. — Dziś popołudniu umarł arcybiskup Lonovicz.

Bukareszt, 13. marca. „Romanul“ donosi: Konstanty Cretzulesco złożył gabinet, którego lista dziś senatowi i izbie prawodawczej została przedłożona. Lewica przyjęła przedłożenie przeważną większością, prawa strona stanęła w opozycyi. Cretzulesco prezesem gabinetu i ministrem sprawiedliwości, Jan Bratiano spraw wewnętrznych, Demeter Bratiano robót publicznych, Golesco spraw zagranicznych, Varesco finansów, Demeter Rosetti wyznań, Ghergel wojny.

Konstantynopol, 12. marca. Na wyspie Metelin powszechna trwoga, obawiają się zatopienia wyspy. Mieszkańcy uciekają do Smyrny.

Nowy York, 25. lutego. Escobeda kazał rozstrzelać wziętych do niewoli zagranicznych imperyalistów.

Ostatnia poczta.

Berlin, 12go marca. Na dzisiejszem posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego w dalszym ciągu dyskusyi jeneralnej nad projektem konstytucyi, przemawiali za projektem Michaelis, Zehmen, Vinke, (Olbendorf), Bennigsen, Gebert i Galen; przeciwko projektowi w jego teraźniejszej formie Schulze-Delitzsch i Mallinkrodt, którego zarzuty względem prowokacyi ostatniej wojny przez Prusy hr. Bismarck odparł stanowczo, nakoniec Schleiden, Wigardt i Heubner.

Kopenhaga, 12. marca. Królowa angielska napisała list do rodziny królewskiej, donosząc, że księżna Walii życzy sobie aby ją odwiedzili rodzice, ale nie z powodu stanu zdrowia, który zresztą nie wznieca żadnej obawy. Księżna cierpi na reumatyzm.

Kopenhaga, 12. marca. Jutro będzie przedłożona landsthingowi ustawa względem objęcia rejencyi przez następcę tronu na czas podróży Króla do Londynu.

Bukareszt, 12. marca. Ponieważ frakcye strony prawej i centrum okazały zupełne niezadowolenie z ministerstwa wczoraj utworzonego, Książę ministerstwa niezatwierdził.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. marca.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycki Stan., z Niesłuchowa. — Dembowski Zygm., z Rokietnicy. — Pieńczykowski Stan., z Pielawy.

Hotel europejski: Br. Eckmühl-Rejski, z Kowalówki. — Augustynowicz Bron, z Woszczańca. — Lekczyński Cesław, z Czerteża. — Maniewski Marian, z Oleśnik. — Topolnicki Jan, z Procisny. — Müller Karol, c. k. pułkownik pensyonowany, z Igioza.

Hotel Langa: Nachtweich Karol, ze Stuposzan dolnych. — Skrzyński Mieczysław, z Chłopic.

Hotel angielski: Gnoiński Alex., z Danilczy. — Gostyński Adam, z Podszumlaniec. — Hudetz Wacław, z Brodek. — Kowalski Ign., notaryusz, z Birczy. — Tyszkowski Józef, adw., z Rybotycz.

Hotel Krakowski: Hr. Dunin Borkowski Alex., z Krzywczyc. — Godzięba Wysocki Florian, z Hrehorowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. marca.

PP. Hr. Jabłonowski Józef, do Pacykowa. — Buczyński Jan, do Wiednia. — Koniecki Jul., do Procizny. — Melbachowski Alfred i Władysław, do Oleksiniec. — Orłowski Okt., do Połowic. — Wojtkowski Adolf, do Żurawiczek. — Lewicki Kornel, adwokat, do Rzeszowa. — Brzozowski Karol, do Dobroszan.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. marca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.72	— 8.9	82.4	zach. sł.	4
2. god. po poł.	325 90	— 7.6	75.2	„ „	0
10. god. wiecz.	326 99	— 10 0	77.6	„ „	0

TEATR.

Dziś: (przed. niem.) **„Die Zaubergeige,“** operetka w 1. akcie. **„Die zärtlichen Verwandten,“** komedya w 3 aktach. Trzeci występ p. Henryka Gross z Wiednia. Na dochód p. Albertyny Linée.

Jutro: (przedst. polskie.) **„Czuli krewni,“** komedya w 3 aktach, z niem., po raz pierwszy. **„Mąż za drzwiami,“** operetka komiczna w 1 akcie.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs lwowski.

Dnia 13. marca

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	96	6	02
Dukat cesarski	„	6	01	6	07
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	42	10	55
Rubel srebrny rosyjski	„	1	94	1	99
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	88	1	90
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—		—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		75	62	76	40
„ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		79	47	80	21
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		69	42	70	25
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		70	23	71	07
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		220	—	222	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		183	17	185	33

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. marca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
5% pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70 50	70.75
od kwiet. do października po 5%	70 60	70.90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.75	78.25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 50	82.75
Metaliki po 5%	60.60	60.80
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145.—	145.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	144.—	144.50
Przez. do wyl. z r. 1854	77.50	78.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	88 20	88 30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90 75	91.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	81 20	81 40
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Niższej Austryi	87.—	88.—
Czech	88.50	89.50
Węgier	72 75	73 25
Galicyi	69.25	69.75
Siedmiogrodu	68.25	68.75
Bukowiny	69.—	69.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98.50	99.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	739.—	741.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	187.70	187.90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	615.—	617.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zł. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	92.75	93.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1645.—	1650.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	210.30	210.50
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	208 75	209.25
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	142.—	142.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	220.50	221.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.—	184.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	485.—	487.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.15	92.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	88.50	88.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	101.50	102.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94 50	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.75	90.25
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 106 zł.	99.—	99.25

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130.75	131.—
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	—.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „	26.—	27.—
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	24.—	25.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106 70	106 90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106 80	107 20
Hamburg za 100 M. B.	95.—	95 25
Londyn za 10 ft. szt.	127.60	128.—
Paryż za 100 fr.	50.80	50.85

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	$6.01^1/_2$	$6.02^1/_2$
detto. pełnej wagi	$6.01^1/_2$	$6.02^1/_2$
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.21	10.22
Rosyjski imperyał	10.45	10.50
Talar związkowy	$1.88^1/_2$	1.89
Srebro	125.50	126.—
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. $44^1/_{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. marca.

	zł.	kr.
5% Metaliki	60	40
5% pożyczka narodowa	70	60
Losy z 1860 roku	87	50
Akcye banku wiedeńskiego	736	—
„ „ kredytowego	185	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	128	35
Srebro	125	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	05

DZIENNIK URZĘDOWY.

(432)

Kundmachung.

Nro. 494-Pr. Das hohe k. k. Justiz-Ministerium hat unterm 15. Februar 1867 Z. 1836 über die Aufstellung von reinen Bezirksgerichten im Sprengel des Krakauer Oberlandesgerichtes folgende Verordnung erlassen:

Seine k. k. Apostolische Majestät haben in Folge der Aufstellung der neuen politischen Behörden für das Königreich Galizien und Lodomerien mit dem Großherzogthume Krakau und den Herzogthümern Auschwitz und Zator mit Allerhöchster Entschließung vom 13. Februar 1867 in gleichzeitiger Durchführung der mit Allerhöchstem Handschreiben vom 20. October 1860 angeordneten Trennung der Justiz von der Verwaltung nachstehende Verfügungen bezüglich der

Obwieszczenie. (2)

Nr. 494-Praes. C. k. Ministerstwo sprawiedliwości wydało w d. 15. lutego 1867 do l. 1836 co do ustanowienia niezawisłych sądów powiatowych w okręgu Krakowskiego wyższego sądu krajowego, następujące rozporządzenie:

Jego c. k. Apostolska Mość w skutku ustanowienienia nowych władz politycznych dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z wielkiem księstwem Krakowskiem, tudzież księstwami Oświęcimem i Zatorem, Najwyższem postanowieniem z dnia 13. lutego 1867 w równoczesnem przeprowadzeniu zarządzonego Najwyższem pismem odręcznem z dnia 20. października 1860 oddzielenia sądownictwa od administracyi, raczył najłaskawiej zatwierdzić następujące rozporządzenia względem przekazanych mięsza-

den gemischten Bezirksämtern im Sprengel des Oberlandesgerichtes Krakau zugewiesenen Justizgeschäfte Allergnädigst zu genehmigen geruht:

I. Die Justizgeschäfte der dermaligen Bezirksämter im Sprengel des Oberlandesgerichtes Krakau sind künftighin von reinen Bezirksgerichten zu besorgen, und zwar wird sich die Amtswirksamkeit des Bezirksgerichtes

1. in	Liszki,	26. in	Kolbuszow,
2. „	Krzeszowice,	27. „	Ropczyce,
3. „	Niepołomice,	28. „	Dembica,
4. „	Radłow,	29. „	Pilsno,
5. „	Brzesko,	30. „	Tuchow,
6. „	Wojnicz,	31. „	Brzostek,
7. „	Wieliczka.	32. „	Frysztak,
8. „	Dobczyce,	33. „	Jasło,
9. „	Bochnia,	34. „	Głogów.
10. „	Podgórze,	35. „	Łańcut,
11. „	Wadowice,	36. „	Leżajsk,
12. „	Andrychau,	37. „	Nisko,
13. „	Makow,	38. „	Przeworsk,
14. „	Biała,	39. „	Rozwadow,
15. „	Jordanów,	40. „	Strzyżów,
16. „	Kalwarya,	41. „	Sokołów,
17. „	Kenty,	42. „	Tarnobrzeg.
18. „	Milówka,	43. „	Tyczyn,
19. „	Myślenice,	44. „	Ulanow,
20. „	Sajbusch,	45. „	Alt-Sandec,
21. „	Slemień,	46. „	Krościenko,
22. „	Skawina,	47. „	Neumarkt,
23. „	Oświęcim,	48. „	Cięszkowice.
24. „	Zassów,	49. „	Grybow,
25. „	Mielec,	50. „	Krynica

auf den ganzen Umfang des dermaligen gleichnamigen Justizbezirkes;

51. Chrzanow auf den Umfang der dermaligen Justizbezirke Chrzanow und Jaworzno;

52. Limanowa auf jenen der gegenwärtigen Justizbezirke Limanowa und Skrzydlna;

53. Gorlice auf jenen der gegenwärtigen Justizbezirke Gorlice und Biecz, endlich

54. Dąbrowa auf jenen des gegenwärtigen Justizbezirkes Dąbrowa und auf nachstehende Gemeinden des dermaligen Bezirkes Żabno:

Adamierz, Bieniaszowice, Biskupice, Boruszowa, Bolesław, Bugaj, Cwikow, Chorążec, Czyżów, Dombrowska, Gręboszów, Goruszów, Gorzyce, Hubenice, Janikowice, Karsy, Kozłów, Kanna, Kuzie. Kłyz, Konary, Lubiczko, Laskówka, Łęka siedlecka, Olesno, Pałuszyce, Pawłów, Podlipie, Pilcza, Otwinów stoiński mit Konopka, Pierzyce, Pasieka, Samocice mit Łęka, Siedliszowice, Sikorzyce, Strojców, Swiebodzin mit Koziarówka, Siedlec, Tonie mit Błonie und Brzeznica, Uście jezuickie, Wola greboszowska, Wola żelichowska, Wielopole mit Borek, Bucze und Bobrek, Zawierzbie, Zalipie, Zakirchale, Żelichów, Demblin, Jagodniki, Jadowniki mokre, Miechowice wielkie, Miechowice małe, Nowopole, Wietrzychowice mit Szymonowice und Pasierb, Wola rogowska erstrecken.

II. Das städtisch-delegirte Bezirksgericht in Krakau, welches nebst den übrigen bestehenden städtisch-delegirten Bezirksgerichten und dem bereits activirten reinen Bezirksgerichte Wiśnicz durch diese Verordnung nicht berührt wird, hat seine Amtswirksamkeit auch auf den Umfang des dermaligen Justizbezirkes Mogiła auszudehnen, so wie das städtisch-delegirte Bezirksgericht Tarnow auf folgende Gemeinden des dermaligen Justizbezirkes Żabno, und zwar: Bobrowniki wielkie mit Jurków, Bobrowniki małe mit Dobczyce, Fink, Głów, Ilkowice mit Rudne und Sanoka, Kobierzyn, Łysia góra, Lukowa, Nieciecza, Niedonice, Odporyszów, Pawęzów, Partyn mit Łęgi, Podlesie, Sieradza, Smigno, Żabno M. mit Przedmieście.

Die Amtswirksamkeit der ebenangeführten 54 Bezirksgerichte beginnt mit dem 28. Februar 1867 und die bisherigen Bezirksämter haben mit diesem Tage ihre Thätigkeit als Gerichte eingestellt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Vom Präsidium des k. k. Oberlandesgerichtes.

Krakau, am 28. Februar 1867.

nym urzędom powiatowym w okręgu Krakowskiego wyższego sądu krajowego spraw sądowych.

I. Sprawy sądowe dotychczasowych urzędów powiatowych w okręgu Krakowskiego wyższego sądu krajowego, rozstrzygane nadal będą przez niezawisłe sądy powiatowe, a urzędowa działalność tych sądów rozciągać się będzie, mianowicie sądu powiatowego:

1. w	Liszkach,	26. w	Kolbuszowy,
2. „	Krzeszowicach,	27. „	Ropczycach,
3. „	Niepołomicach,	28. „	Dębicy,
4. „	Radłowie,	29. „	Pilznie,
5. „	Bzesku,	30. „	Tuchowie,
6. „	Wojniczu,	31. „	Brzostku,
7. „	Wieliczce,	32. „	Frysztaku,
8. „	Dobczycach,	33. „	Jaśle,
9. „	Bochni,	34. „	Głogowie,
10. „	Podgórzu,	35. „	Łancucie,
11. „	Wadowicach,	36. „	Leżajsku,
12. „	Andrychowie,	37. „	Nisku,
13. „	Makowie,	38. „	Przeworsku,
14. „	Białej,	39. „	Rozwadowie,
15. „	Jordanowie,	40. „	Strzyżowie,
16. „	Kalwaryi,	41. „	Sokołowie,
17. „	Kętach,	42. „	Tarnobrzegu,
18. „	Miłówce,	43. „	Tyczynie,
19. „	Myślenicach,	44. „	Ulanowie,
20. „	Żywcu,	45. „	Starym Sączu,
21. „	Ślemieniu,	46. „	Krościenku,
22. „	Skawinie,	47. „	Nowymtargu,
23. „	Oświęcimie	48. „	Cięźkowicach,
24. „	Zasowie,	49. „	Grybowie,
25. „	Mielcu,	50. „	Krynicy

na cały zakres dotychczasowego tegoż imienia powiatu sądowego;

51. w Chrzanowie na zakres dotychczasowych powiatów sądowych Chrzanowskiego i Jaworznickiego;

52. w Limanowy na zakres niniejszych powiatów sądowych Limanowskiego i Skrzydleńskiego;

53. w Gorlicach na dotychczasowe powiaty sądowe Gorlicki i Biecki, nakoniec

54. w Dąbrowy na dotychczasowy powiat sądowy Dąbrowski i następujące gminy dotychczasowego powiatu Żabnieńskiego:

Adamierz, Bieniaszowice, Biskupice, Boruszowa, Bolesław, Bugaj, Cwików, Chorążec, Czyżów, Dąbrówka, Gręboszów, Goruszów, Gorzyce, Hubenice, Janikowice, Karsy, Kozłów, Kanna, Kuzie, Kłyz, Konary, Lubiczko, Laskówka, Łęka siedlecka, Olesno, Pałuszyce, Pawłów, Podlipie. Pilcza, Otwinów stoiński z Konopką, Pierzyce, Pasieka, Samocice z Łęką, Siedliszowice, Sikorzyce, Strojców, Swiebodzin z Koziarówką, Siedlec, Tonie z Błoniami i Brzeznicą, Uście jezuickie, Wola gręboszowska, Wola żelichowska, Wielopole z Borkiem, Bucze i Bobrek, Zawierzbie, Zalipie, Zakirchale, Żelichów, Dęblin, Jagodniki, Jadowniki mokre, Miechowice wielkie, Miechowice małe, Nowopole, Wietrzychowice z Szymonowicami i Pasierbem, Wola rogowska.

II. Miejsko-delegowany sąd powiatowy Krakowski, którego jak niemniej innych dotychczasowych miejsko-delegowanych sądów powiatowych i nowozaprowadzonego niezawisłego sądu powiatowego w Wiśniczu, nie dotyczy niniejsze rozporządzenie, rozciągnąć ma swoją urzędową działalność także na zakres dotychczasowego sądu powiatowego w Mogile, zaś miejsko-delegowany sąd powiatowy w Tarnowie na następujące gminy dotychczasowego powiatu Żabnieńskiego, mianowicie: Bobrowniki wielkie z Jurkowem, Bobrowniki małe z Dobczycami, Fink, Głów, Ilkowice z Rudnem i Sanoką, Kobierzyn, Lisiagóra, Łukowa, Nieciecza, Niedonice, Odporyszów, Pawężów, Partyn z Łęgami, Podlesie, Sieradza, Śmigno, Żabno M. z Przedmieściem.

Urzędowa działalność wyszczególnionych właśnie 54. sądów powiatowych rozpoczyna się z dniem 28. lutego 1867 a dotychczasowe urzędy powiatowe zaprzestały z tym dniem czynności swych jako sądy.

Co niniejszem do powszechnej podaje się wiadomości.

Z prezydium c. k. wyższego sądu krajowego.

Kraków dnia 28. lutego 1867.

---

(436) **Kundmachung.** (1)

Nr. 2664. Zur Sicherstellungen der Conser. Bauherstellung im Stryjer Strassenbaubezirke wird die Offertverhandlung für das Jahr 1867, oder für eine dreijährige Periode, nämlich pro 1867, 1868 und 1869 ausgeschrieben, — letztere unter der ausdrücklichen Bedingung, daß sich die Unternehmung verbindlich macht — auch alle anderen im Verlaufe dieser Periode vorkommenden Consevationsherstellungen mit gleichem Nachlasse auszuführen, — ferner sich die Adjustirung der Preise nach den bestehenden Normen im Falle als andere in der ursprünglichen Preis-Tabelle nicht enthaltenen vorkommen sollten, — unterzieht.

Die dießfälligen Herstellungen und Erforderniße bestehen, u. z.:

Auf der Karpathen-Hauptstrasse:	fl.	kr.
in der Reparatur der Brücke Nr. 14 im Fiskalpreise von	33	17½
in der Reparatur der Brücke Nr. 17 im Fiskalpreise von	13	33
in der Reparatur des Eisbrechers bei der Brücke Nr. 23 im Fiskalpreise von	66	08½
in der Reparatur der Brücke Nr. 25 im Fiskalpreise von	278	66½
in der Reparatur der Brücke Nr. 29 im Fiskalpreise von	342	95½
in der Herstellung von Strassengeländern im Fiskalpreise von	414	56
in der Reparatur der Brücke Nr. 36 im Fiskalpreise von	148	20
in der Reparatur der Brücke Nr. 49 im Fiskalpreise von	82	51
in der Herstellung von Strassengeländern im Fiskalpreise von	709	39½
in der Reparatur der Brücke Nr. 72³/₅ im Fiskalpreise von	29	56½
in der Herstellung des Kanals Nr. 80 im Fiskalpreise von	725	45½
Auf der Veretzko'er ungr. Hauptstrasse:		
in der Reparatur der Brücke Nr. 5 im Fiskalpreise von	7	53½
in der Reparatur der Brücke Nr. 12 im Fiskalpreise von	266	48
in der Reparatur der Brücke Nr. 13 im Fiskalpreise von	5	34
in der Reparatur der Brücke Nr. 33 im Fiskalpreise von	449	14½
Zusammen . .	3572	39½

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerte längstens bis 26. März beim Stryjer k. k. Bezirksamte zu überreichen. Die sonstigen allgemeinen und speziellen, namentlich mit der h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können beim Stryjer k. k. Bezirksamte eingesehen werden. Nachträgliche Offerte finden keine Berücksichtigung. — Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 4. März 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 2664. Ku zabezpieczeniu robót konserwacyjnych w Stryjskim powiecie budowy gościńców rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert na rok 1867, lub też na trzyletni peryod, mianowicie na lata 1867, 1868 i 1869, — ostatnią pod tym wyraźnym warunkiem, ażeby przedsiębiorstwo obowiązało się także wszystkie inne w ciągu tego peryodu zdarzające się roboty konserwacyjne z równem opuszczeniem cen wykonywać, i że się podda oznaczeniu cen podług istniejących norm w razie, jeźliby się zdarzyły inne, niż zawarte w pierwotnej tabeli cen.

Odnośne roboty i potrzeby są następujące:

Na głównym gościńcu karpackim:		zł.	c.
Naprawa mostu Nr. 14	w cenie fiskalnej	33	17½
„ „ Nr. 17	„	13	33
„ kobylicy u mostu Nr. 23	„	66	08½
„ mostu Nr. 25	„	278	66½
„ „ Nr. 29	„	342	95½
Postawienie poręczy przy gościńcu	„	414	56
Naprawa mostu Nr. 36	„	148	20
„ „ Nr. 49	„	82	51
Postawienie poręczy przy gościńcu	w cenie fiskalnej	709	39½
Naprawa mostu Nr. 72³/₅	„	29	56½
„ kanału Nr. 80	„	725	45½
Na głównym gościńcu wereckim:			
Naprawa mostu Nr. 5	w cenie fiskalnej	7	53½
„ „ Nr. 12	„	266	48
„ „ Nr. 13	„	5	34
„ „ Nr. 33	„	449	14½
Razem		3572	39½

Chcących objąć to przedsiębierstwo zaprasza się niniejszem, ażeby oferty swoje z załączeniem 10 proc. wadyum przedłożyli najdalej do 26. marca r. b. c. k. urzędowi powiatowemu w Stryju. Inne tak ogólne jako też szczególne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 L. 23821 obwieszczone warunki ofertowe przejrzeć można w c. k. urzędzie powiatowym w Stryju. — Poźniejsze oferty nie będą uwzględnione. Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. galicyjskiego Namiestnictwa.

Lwów, 4. marca 1867.

(441) **Konkurs.** (1)

N. 297. Do obsadzenia opróżnionej przy głównej szkole w Dolinie posady nauczyciela z roczną płacą 367 złr. 50 kr., a w razie posunięcia jednego z tutejszych nauczycieli na tęże posadę, tylko posady z roczną płacą 315 złr. wal. austr. rozpisuje się na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 8. marca 1867 konkurs aż do 10. kwietnia 1867.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje dostatecznemi alegatami uzdatnienia i wiadomości języków krajowych udowodnione podania aż do dnia powyższego do tutejszego urzędu wnosić, przyczem krajowcy pierwszeństwo otrzymać, rachować mogą.

Z urzędu gminnego król. miasta.

Dolina dnia 10. marca 1867.

M. Polański,
burmistrz.

(418) **Edykt.** (2)

Nr. 4501. C. k. sąd krajowy jako handlowy lwowski niniejszem do wiadomości podaje, że na mocy uchwały wyższego c. k. sądu krajowego z dnia 14. stycznia 1867 do l. 36267 stosownie do prośby spadkobierców ś. p. Edwarda Lundy de praes. 9. lipca 1866 do l. 37045 w drodze dalszej ugody między temi spadkobiercami i dłużnikiem P. Ireneuszem Fritze zawartej z dnia 29. marca 1865 do l. 4919 na zaspokojenie sum 390 złr. 79 kr., 735 złr. i 811 złr. 65 kr. w. a. z odsetkami po 6% i kosztami egzekucyi 7 złr. 76 kr. i 14 złr. 32 kr. w. a. już poprzednio przyznanemi, tudzież kosztami teraz w kwocie 17 złr. 65 kr. a. w. przysądzonemi, przymusowa sprzedaż realności pod l. 191 m. do dłużnika P. Ireneusza Fritze należącej i wywalczonej sumie za hipotykę służącej, dozwala się. Do przeprowadzenia tej sprzedaży publicznej wyznacza się dwa termina a to dnia 2. maja i dnia 3. czerwca 1867 w obu razach o godzinie 10. przed południem, a w razie gdyby realność ta za cenę lub nad cenę szacunkową na wyż wyznaczonych terminach sprzedaną być nie mogła, wtedy celem ułożenia warunków ułatwiających równoczesnie termin na 21. czerwca o godzinie 10. przed południem wyznacza się.

Sprzedaż ta publiczna przeprowadzoną będzie pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania przyjmuje się suma szacunkowa w ilości 18.850 złr. 48 kr. w. a.

2. Każden chęć kupienia mający złoży wadium w kwocie 1800 złr. w gotówce, w książeczkach galic. kasy oszczędności, w listach zastawnych galic. lub innych publicznych papierach po ostatnim kursie w gazecie lwowskiej wykazanym, które wadium najwięcej ofiarującemu w pierwszą połowę ceny kupna wrachowane, zaś innym zaraz po licytacyi skończonej zwrócone będzie.

Reszta warunków tej publicznej sprzedaży w tutejszym sądzie przejrzanemi być mogą.

O czem zawiadamia się strony sporne i wszystkich wierzycieli hipotecznych a między temi Maryannę Jaśkiewiczównę, Ryspinę Zadykiewiczownę, Hieronima Godlewskiego, Maxa Skoczyńskiego, Dominika Brunera, Józefa Nowotnego, Daniela Korzelińskiego, Laje Roman i Karola Wysockiego jako z życia i miejsca pobytu niewiadomych, również wszystkich tych, którzyby po dniu 1. lipca 1866 do Tabuli weszli, lub którymby niniejsza uchwała z jakiegobądź powodu wcześnie przed terminem doręczoną być nie mogła, przez kuratora do czynu zarazem ustanowionego w osobie p. adw. Dr Dzidowskiego, z substytucyą p. adw. Męcińskiego i przez edykta.

Lwów dnia 20. lutego 1867.

(424) **Edykt.** (2)

Nr. 1955. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu p. Rudolfa Trzcińskiego i p. Maxymiliana Trzcińskiego co do miejsca pobytu niewiadomych niniejszem uwiadamia, iż J.O. pani Jadwiga księżna de Ligne podaniem z dnia 9. listopada 1864 L. 9940 o wydanie gotówki 5840 złr. 63 c. w. a., podaniem zaś z dnia 12go lutego 1866 L. 1922 o wydanie kapitału indemnizacyjnego w kwocie 10.044 złr. 88 c. za dobra Zarudzie wymierzonego o zaspokojenie jej wierzytelności na dobrach wspomnionych hypotekowanych jej przykazanego z depozytu sądowego prosiła, którym to prośbom uchwałą tutejszosądową z dnia 31. grudnia 1864 L. 9940 i z dnia 29. maja 1866 L. 1922 zadość uczyniono.

Ponieważ miejsce teraźniejszego pobytu p. Rudolfa Trzcińskiego i p. Maxymiliana Trzcińskiego wiadome nie jest, więc tymże kurator w osobie p. adwokata Dra. Koźmińskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Blumenfelda się ustanawia, i temuż p. kuratorowi uchwały wyż wymienione się doręcza.

Tarnopol, dnia 18. lutego 1867.

(423) **Edykt.** (2)

Nr. 2070. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem p. Pawła Sokołowskiego, że mu uchwałą tutejszosądową z dnia 5. marca 1867 do L. 2070 nakazano, aby sumę 112 złr. wal. austr. z wekslu z daty Nowica dnia 22. listopada 1863 na 112 złr. w. a. pochodzącą wraz z odsetkami po 6% od dnia 23. marca 1864 bieżącemi, i kosztami sądowemi w kwocie 7 złr. w. a. Blumie Tune jako żyrantce w przeciągu 3 dni pod rygorem egzekucyi wekslowej zapłacił. — A gdy teraźniejsze miejsce pobytu p. Pawła Sokołowskiego wiadomem nie jest, więc ustanawia się dla niego kuratora w osobie p. adw. Dra Witza z substytucyą p. adw. Dra Czaderskiego i doręcza się temuż kuratorowi powyższy nakaz zapłaty.

Sambor, 5. marca 1867.

(406) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 9433. Od c. k. sądu krajowego Lwowskiego podaje się do wiadomości, że do przedsięwzięcia przez c. k. sąd krajowy Wiedeński w sprawie pierwszej austryackiej kasy oszczędności przeciw Maryi Nechai, Annie Höflich i Ludwikowi Göttingerowi, o sumę 3161 zł. 82 c. pod dniem 6. listopada 1866 do l. 67.493 dozwolonej, a edyktem z dnia 15. grudnia do l. 63617 ogłoszonej licytacyi sprzedaży realności we Lwowie pod Nrem. 453 1/4 znajdującej się, poprzedzające termina zmieniają i nowe termina na dzień 26. kwietnia 1867 i 6. czerwca 1867, zawsze o godzinie 9tej przed południem wyznaczają się.

Gdyby na wypadek w tych dwóch pierwszych terminach za egzekucyjnie sprzedać się mającą realność tyle nie oferowano, ile wartość szacunkowa wynosi, natenczas w myśli §. 148 ustawy sądowej zachodniej Galicyi dalszy termin na dzień 6. czerwca 1867 o 4tej godzinie po południu do ułożenia ułatwiających warunków naznacza, i do przesłuchania wszystkich na tej realności zaprenotowanych wierzycieli z tym dodatkiem zawzywa się, że niestawiające się strony do większości głosów stawiających się policzeni zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. lutego 1867.

(411) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 2566. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski niniejszem uwiadamia, iż pan Waleryan Podlewski właściciel dóbr ziemskich przez pana adwokata Delinowskiego przeciw panu Janowi Pągowskiemu i pani Antoninie z Wrzeszczów Pągowskiej co do życia i miejsca pobytu niewiadomym, lub też tychże z imienia, miejsca pobytu i z życia niewiadomym spadkobiercom pozew do ustnej rozprawy względem wykreślenia sumy 3000 złp. z p. n. i kosztów sporu w ilości 165 złp. 24 gr. przysądzonych ze stanu biernego dóbr Hinkowce i Chartanowce w obwodzie Czortkowskim położonych, pod dniem 28. lutego 1867 do l. 2566 wytoczył i że do ustnej rozprawy termin na dzień 30. kwietnia 1867 o 10tej godzinie przed południem ustanowiony został.

Ponieważ życie i miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie pana adwokata Dra. Koźmińskiego, zastępcą tego zaś pan adwokat Dr. Schmidt niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych się ustanawia, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem co do życia i miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 28. lutego 1867.

(412) **Edykt.** (2)

Nro. 2193. C. k. sąd obwodowy jako wekslowy w Przemyślu wzywa niniejszem posiadacza zaginionego wekslu w Przemyślu dnia 26. lutego 1866 na sumę 100 zł. w. a. przez Juda Rosenbach na własną ordrę wydanego i przez pana Adama Luckiego akceptowanego, aby ten weksel c. k. sądowi obwodowemu w Przemyślu w 45 dniach tem pewniej przedłożył, ile że po upływie tego terminu ten weksel za umorzony uznany zostanie.

Przemyśl, dnia 28. lutego 1867.

(413) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 1404. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, że na zaspokojenie należącej się Rafaelowi Buthak i Joannie z Dubrawskich 1mo voto Narkuskiej 2do Adamowiczowej kwoty 130 rubli srebr. z 5% odsetkami od 18. listopada 1843 bieżącemi, kosztów sądowych 26 złr. 50 kr. i niniejszych kosztów w kwocie 31 zł. 81 c. egzekucyjna sprzedaż realności w Stanisławowie pod l. 106 3/4 obecnie Eizyka Kalmana własnej, wedle proponowanych warunków na dniu 12go kwietnia, 16. maja i 18. czerwca 1867, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym odbędzie się.

Cenę wywołania stanowi kwota 510 zł. 38 cent. w. a., a jako wadyum suma 52 zł. w. a.

Resztę warunków można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć, — oraz zawiadamia się o tem z miejsca pobytu niewiadomą wierzycielkę Petronellę Malinowskę z tem, iż jej za kuratora Dra. Bardasza ze substytucyą Dra. Rosenberga ustanowiono.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 18. lutego 1867.

(414) **Edict.** (2)

Nro. 3982. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß wider den dem Wohnorte nach unbekannten Hersch Leib Gasner am Heutigen die Zahlungsauflage über die Wechselsumme per 100 fl. öst. W. von Machle Kreindler angesucht — erwirkt, und dem für denselben ernannten Curator Hrn. Dr. Rosenberg mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Eminowicz zugestellt worden ist.

Stanislau, am 6. März 1867.

(417) **Kundmachung.** (2)

Nro. 68207. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiermit öffentlich kundgemacht, daß in Folge des in der Ausgleichsverhandlung der Herrn Carl Eduard Gruchol, offenen Gesellschafter der Lemberger Tuchwaarenhandlung unter der Firma „Zipser & Gruchol" gerichtlicherseits genehmigten Uebereinkommens der Gläubiger die Einstellung der Berechtigung der Schuldner Hrn. Carl Eduard 2er Namen Gruchol und des Hrn. Carl Johann 2er Namen Zipser zur freien Verwaltung ihres Vermögens aufgehoben wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 5. Februar 1867.

(415) **Edykt.** (3)

Nro. 3824. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem Abrahama Mauerbacha z życia i pobytu nieznanego, iż uchwałą z dnia dzisiejszego na prośbę Jakóba Meerengel przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej resztującej 1400 zł. w. a. z p. n. wydany i do rąk kuratora w osobie p. adwokata Dra. Rosenberga z zastępstwem p. adwokata Dra. Dwernickiego dla niego postanowionego doręczonym został.

Stanisławów, dnia 6. marca 1867.

(404) **Concurs.** (2)

Nro. 2673. Zu besetzen ist die Postexpedientenstelle in Busk gegen Dienstvertrag und Leistung der Dienstcaution im Betrage von 200 fl.

Die Bezüge bestehen in einer Jahresbestallung von 150 fl., dem Amtspauschale von 36 fl. jährlich und dem Botenpauschale jährlicher 650 fl. für die Unterhaltung täglicher Botenfahrten zwischen Busk und Olszanica.

Bewerber haben ihre Gesuche unter Nachweisung der gesetzlichen Erfordernisse binnen 4 Wochen bei der Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 7. März 1867.

(400) **Edykt.** (3)

Nro. 2604. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Władysława hr. Wodzickiego i panią Emilię z hr. Wodzickich Działyńską, że przeciw nim i innym pan Antoni Marfiewicz i pani Leona Bzowska o wypłacenie summy 501 zł. 37 1/2 c. w. a. tytułem zwrotu należytości skarbowej za ś. p. Stanisława hr. Wodzickiego w spadku po ś. p. Piotrze hr. Wodzickim wys. c. k. skarbowi uiszczonej, wniósł skargę w załatwieniu którejto skargi postępowanie sądowe ustne zarządzonem zostało.

Gdy miejsce pobytu nadmienionych zapozwanych wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych w ich nieobecności jak równie na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego pana adwokata Dra. Wickiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Koreckiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego przeprowadzonym będzie, a do uzupełnienia rozprawy tudzież spisu aktów jeszcze jeden termin na 22. maja 1867, godzinę 10tą rano w tut. sądzie wyznaczony został.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 19. lutego 1867.

(426) **Edykt.** (3)

Nr. 2192. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu jako wekslowy wzywa niniejszym posiadacza zaginionego wekslu w Przemyślu dnia 15. lutego 1866 na sumę 306 złr. a. w. przez Juda Rosenbach na własną ordrę wydanego i przez p. Adama Łuckiego akceptowanego, aby ten weksel c. k. sądowi obwodowemu w Przemyślu w 45 dniach tem pewniej przedłożył, ile że po upływie tego terminu ten weksel za umorzony uznany zostanie.

Przemyśl, dnia 28. lutego 1867.

(429) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 2940. Am 18. März 1867 um 3 Uhr Nachmittags wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Bochnia wegen Verpachtung des zu den Uszewer Religionsfondsgütern gehörigen Meierhofes für die Zeit vom 24. December 1866 bis 24. Juni 1875 die öffentliche Licitation abgehalten werden.

Dem Pächter werden an Grundstücken übergeben:

Gärten . .	—	Joch	478	Q. Klftr.
Aecker . .	117	„	422	„
Wiesen . .	15	„	539	„
Teiche . .	—	„	154	„
Hutweiden	63	„	811	„
Zusammen	196	Joch	804	Q. Klftr.

Der Ausrufspreis wird auf 1607 fl., d. i. Eintausend Sechshundert Sieben Gulden festgesetzt.

Näheres enthalten die bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Krakau und bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Bochnia aufliegenden Pachtbedingnisse.

Krakau, am 4. März 1867.

(425) **Edict.** (1)

Nro. 1972. Von dem k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Simon Ginsberg mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß S. Süssermann gegen ihn unterm 1. November 1866 Z. 9644 eine Wechselklage wegen Zahlung der Wechselrestsumme pr. 425 fl. 1 kr. öst. W. überreicht habe, worüber unterm 7. November 1866 Z. 9644 die Zahlungsauflage erlassen worden ist.

Da der Wohnort des belangten Simon Ginsberg bis nunzu unbekannt ist, so wird für ihn und auf seine Gefahr und Kosten der Hr. Landesadvocat Dr. Wesołowski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Warteresiewicz zum Curator bestellt, mit welchem diese Rechtssache nach der hierlands geltenden Wechselordnung verhandelt werden wird.

Es hat somit der besagte Belangte entweder selbst zu erscheinen, oder dem bestellten Curator seine Rechtsbehelfe mitzutheilen, oder einen anderen Sachwalter zu bestellen und solchen diesem Gerichte namhaft zu machen, widrigens er sich selbst die aus deren Unterlassung etwa entstehenden üblen Folgen beizumessen haben wird.

Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte.

Złoczow, am 6. März 1867.

(419) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 2663. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor wird hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß bei derselben am 28. März 1867 um 5 Uhr Nachmittags das als unbrauchbar ausgeschiedene Scartpapier im beiläufigen Gewichte von 42 Centner, im Wege der öffentlichen Versteigerung unter nachstehenden Bedingungen an den Meistbietenden veräußert werden wird, und zwar:

1. Zur Versteigerung wird Jedermann zugelassen, der nach den bestehenden Gesetzen davon nicht ausgeschlossen ist.

2. Die Versteigerung findet statt, nur mittelst schriftlichen, versiegelten, gehörig markirten und mit dem Vadium belegten Offerten, die bis zum 27. März 1867, 6 Uhr Abends eingebracht werden müssen.

Die Offerten müssen übrdies den Namen, Charakter und Wohnort des Offerenten und den für den Centner Nettogewichtes angebotenen Betrag in Ziffern und Buchstaben enthalten.

Offerten, denen diese Erforderniße, sei es im Ganzen oder nur theilweise, abgehen, werden nicht berücksichtigt werdeu.

3. Als Fiscalpreis wird der Betrag von 3 fl. (Drei Gulden) für den Centner Nettogewichtes festgesetzt.

4. Der Ersteher ist verpflichtet, das erstandene Scartpapier in der vorhandenen Gewichtsmenge, welche bei der Uebernahme commissionaliter in seinem Beisein erhoben werden wird, binnen 21 Tagen, vom Tage der erhaltenen Verständigung über die Annahme des Bestbotes zu übernehmen, auf eigene Gefahr und Kosten ohne einer Ueberladung oder Einlagerung unmittelbar in eine hierländige Papierfabrik zur Verstampfung, oder einer inländischen Zündhölzchenfabrik zur Verschneidung unter Aufsicht der k. k. Finanzwache abzustellen und unter Aufsicht der k. k. Finanzwache verstampfen oder zerschneiden zu lassen.

5. Nach der Gewichtserhebung und unmittelbar vor der Uebernahme des Scartpapiers ist der nach dem Bestbote entfallende Geldbetrag der zur Gewichtserhebung und Uebergabe des Scartpapiers bestimmten hierämtlichen k. k. Commission zu erlegen.

6. Ueber die erfolgte Verstampfung oder Zerschneidung hat sich der Ersteher mit dem vom beigegebenen k. k. Finanzwache-Angestellten mitgefertigten Certificate der Papier- oder Zündhölzchenfabrik auszuweisen, wonach demselben das erlegte Vadium zurückgestellt werden wird.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Sambor, am 6. März 1867.

Ogłoszenie licytacyi.

Nr. 2663. C. k. dyrekcya skarbu obwodowa w Samborze podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 28go marca 1867 o godzinie 5tej po południu papier zużyty i niepotrzebny w ilości prawdopodobnej 42 cetnarów w drodze publicznej licytacyi pod następującemi warunkami najwięcej dającemu sprzedany będzie; mianowicie:

1. Do licytacyi przypuszczają się wszyscy, których istniejące prawa od tego nie wyłączają.

2. Licytuje się li tylko przez oferty pisemne, które należycie markowane i opieczętowane, w zadatek 42 złr. mówię: czterdzieści dwa złr. w. a. zaopatrzone i do dnia 27. marca 1867 do godziny 6tej po południu podane być mają. Rzeczone oferty oprócz tego zawierać mają imie i nazwisko, charakter i miejsce zamieszkania oferenta, tudzież ofiarowaną kwotę pieniężną za każden cetnar tak cyframi, jako też literami. Oferty, którym powyższe formalności w zupełności, lub tylko w części brakować będą, nie będą przy licytacyi uwzględnione.

3. Cena fiskalna jednego cetnara wyznacza się na 3 złr., mówię: Trzy złote reńskie w. a.

4. Kupiciel jest obowiązany kupiony w całej ilości się znachodzącej, która to ilość w przytomności jego w drodze urzędowej sprawdzona zostanie, w przeciągu dni 21, licząc od dnia doręczenia zawiadomienia o potwierdzeniu licytacyi, na własny koszt i stratę odebrać, i nie przeładowując ani nie składając takowy nigdzie po drodze, bezpośrednio pod dozorem c. k. straży skarbowej, do jakiejkolwiek papierni krajowej, lub do fabryki zapałek krajowej odstawić, i tamże pod dozorem c. k. straży skarbowej zetrzeć lub pokrajać.

5. Po sprawdzeniu ilości i przed odebraniem papieru kupiciel jest obowiązany zachodzącą cenę kupna podług sprawdzonej ilości papieru do rąk c. k. komisyi do tej czynności przeznaczonej złożyć.

6. Kupiciel jest obowiązany starcie lub pokrajanie papieru udowodnić poświadczeniem papierni lub fabryki zapałek, które to poświadczenie przez dodanego mu c. k. strażnika skarbowego zatwierdzone być ma. Dopiero po przedłożeniu tego dowodu złożony zadatek kupicielowi zwrócony zostanie.

C. k. Dyrekcya skarbu obwodowego.
Sambor, dnia 6. marca 1867.

(409) **E d y k t.** (3)

Nro. 8278. C. k. sąd obwodowy w Nowym-Sączu rozpisuje niniejszem ku zaspokojeniu wierzytelności restującej przez dyrekcyę pierwszej austr. kasy oszczędności w Wiedniu przeciw Anastazemu Siemońskiemu wygranej w kwocie 22.607 zł. 62 c. w. a. z odsetkami 5% od 1. listopada 1863 i kosztami sądowemi w skutek odezwy c. k. sądu krajowego Wiedeńskiego z 1. grudnia 1865 l. 79391 dozwoloną przymusową licytacyę dóbr Miłkowy z przyległościami Zbęk, Załęże, Jelna i części Przydonicy w Galicyi obwodzie Sądeckim położonych, dawniej Anastazego Siemońskiego, a obecnie ut Dom. 398, pag. 48, n. 12 haer. Gustawa Siemońskiego własnych, któráto licytacya w dwóch terminach, a to dnia 9. maja i 13. czerwca 1867, zawsze o godzinie 10tej z rana w sali audyencyonalnej c. k. sądu obwodowego Nowo-Sądeckiego odbędzie się pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się sądownie wydobytą wartość szacunkową tychże dóbr w ilości 82.577 złr. 40 kr. m. k. czyli 86.705 zł. 70 c. w. a., zaś poniżej tej ceny szacunkowej rzeczone dobra w pierwszych dwóch terminach sprzedane nie będą.

2. Chęć kupienia mający obowiązany jest, przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład 10tą część ceny szacunkowej w okrągłej ilości 8300 złr. m. k. czyli 8715 złr. w. a., a to gotówką lub obligacyami rządowemi na okaziciela brzmiącemi lub też w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galicyjskiego, jednakże takowe nie wyżej ich nominalnej wartości, ale tylko według ich ostatniego przez kupiciela udowodnić się mającego kursu. — Zakład przez kupiciela złożony jako rękojmia dopełnienia warunków licytacyjnych zatrzymanym, innym zaś zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconym zostanie.

3. Wyciąg tabularny, akt szacunkowy i inwentarz ekonomiczny chęć licytowania mający w registraturze sądowej przeglądnąć lub w odpisie podnieść mogą.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się Dyrekcyę pierwszej austr. kasy oszczędności w Wiedniu, Gustawa Siemońskiego, c. k. prokuratoryę finansową w Krakowie, wszystkich z miejsca pobytu wiadomych wierzycieli do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli, a to: Samuela Braunberga, Antoniego Nawratha, Wilhelma Zipsera, Teodora Böhma i Kajetana Fichtla, nakoniec tych wierzycieli, którzy z pretensyami swemi po 17. listopada 1865 do tabuli krajowej weszli, lub którymby niniejsze rozpisanie licytacyi lub później wypaść mające rezolucye wcale nie albo za późno doręczone być mogły, nareszcie Anastazego Siemońskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego przez ustanowionego do bronienia ich praw kuratora pana Dra. Bersona z zastępstwem pana Dra. adwokata Micewskiego im nadanego i niniejszym edyktem.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy-Sącz, dnia 27. grudnia 1866.

(378) **E d y k t.** (3)

Nr. 8056. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu dozwala i rozpisuje przymusową i publiczną przedaż realności w Nowym Sączu pod Nr. 269 położonej, a według Dom. V. pag. 260. n. 7. haer. na Magdalenę List intabulowanej w sprawie Rauli Reibscheid przeciw Magdalenie List ku zaspokojeniu pretensyi wekslowej 2500 zł. w. a. z odsetkami 6% od 15. stycznia 1861 i z kosztami 5 zł. 97 kr. w. a., 8 zł. 87 kr., 8 zł. 22 kr. i 56 zł. 32 kr. w. a., która to licytacya w jednym terminie dnia 11. kwietnia 1867 o godzinie 10tej zrana w sali audyencyonalnej c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przedsięwziętą będzie pod następującemi warunkami:

1. Realność rzeczoną sprzeda się ryczałtowo z wszystkiemi do tejże należącemi przybudynkami, ogrodem, podwórcem i gruntem, zgoła z wszystkiemi przynależytościami.

2. Cenę wywoławczą stanowić będzie cena szacunkowa 9050 zł. w. a., jednakże realność ta na tym trzecim terminie także i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

3. Każdy z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w kwocie 600 zł. w. a. w gotówce, które najwięcej ofiarującemu w pierwszą trzecią część ceny kupna wliczone, innym zaś licytantom po ukończeniu licytacyi zwrócone zostanie.

Kupiciel obowiązany będzie złożyć jedną trzecią część ceny kupna w przeciągu dni 30 po prawomocności uchwały, mocą której akt licytacyi do sądu zatwierdzająco przyjęty będzie, do tutejszego sądowego depozytu, do czego wadyum wliczone zostanie.

Zresztą pozostawia się interesowanym wolność przejrzenia i brania odpisu aktu oszacowania ekstraktu tabularnego i warunków licytacyjnych w całej osnowie w tutejszo-sądowej registraturze.

O rozpisaniu obecnej licytacyi zawiadamia się Magdalenę List, p. barona Ignacego Brunickiego, kasę sierocińską tutejszo-sądową, Dinę Lax, p. Jadwigę Tretter, Izraela Goldklang, p. Franciszka Zygmuntowskiego, Mendla Borgnicht, Reislę czyli Radę Reibscheidt, p. Wojciecha Dereniewicza, p. Barbarę Marczewską, p. Franciszka Kępińskiego, Barucha Dursta, p. Maryę Pankową, p. Maryę Romańską, p. Konstancyę Czyżewską, p. Pawła Aignera, p. Józefa Stebera, p. Floryana Nowaka, Leibę Riegelhaupta, Jakóba Horowitz, miasto Nowy Sącz co do ciężarów z gruntem połączonych, wysoki skarb co do podatków — i wszystkich tych wierzycieli, co by po 20. marca 1865 z pretensyami do tabuli weszli, również tych, którymby uchwała ta lub dalsze w tej sprawie wypaść mające rezolucye z jakiegobądź powodu doręczonemi być nie mogły, przez edykta i kuratora p. Zajkowskiego i z zastępstwem adwokata p. Micewskiego niniejszem do bronienia ich praw ustanowionego,

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 27. grudnia 1866.

(379) **E d y k t.** (3)

Nro. 7567. C. k. sąd obwodowy w Nowym-Sączu zawiadamia p. Seweryna hr. Drohojowskiego z miejsca pobytu niewiadomego, że w procesie Franciszki Bergson przeciw niemu o $1394\frac{1}{2}$ rubli z p. n. w sądzie tutejszym, w skutek pozwu de praes. 28. lutego 1866 l. 1212 rozpoczętym termin na dzień 10. kwietnia 1867, godzinę 10tą rano do dalszej rozprawy wyznaczony został.

Poleca się więc pozwanemu, aby na tym terminie albo sam stanął, albo też potrzebne dokumenta kuratorowi dlań w osobie p. adwokata tutejszego Dra. Zajkowskiego wyznaczonemu udzielił lub wreszcie innego zastępcę sobie obrał i o tem tutejszemu sądowi donióśł, w ogóle zaś, aby wszelkich prawnych środków do obrony użył, w razie bowiem przeciwnym skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisać musi.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy-Sącz, dnia 24. grudnia 1866.

(396) **E d i k t.** (3)

Nr. 602. Vom Kuttyer k. k. Bezirksamte als Gericht wird dem Moses Taubes und Kalmann Gingold mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es haben wider dieselben Lippa Kurz und Nussim Kurz hierortige Insaßen eine Klage de praes. 6. Februar 1867 z. Z. 602 wegen Anerkennung als Eigenthümer der in Kutty sub Haus-Nr. 39 gelegenen Realität bei diesem k. k. Gerichte angebracht, worüber die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 23. April 1867 anberaumt wurde.

Nachdem der Aufenthaltsort der Geklagten unbekannt ist, so wird auf deren Gefahr und Kosten denselben Leisor Stauber hierortige Insaße zum Curator bestellt, mit welchem dieser Rechtsstreit nach Vorschrift der g. Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden daher die Geklagten erinnert, hiergerichts in der bestimmten Zeit zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Curator mitzutheilen, oder einen anderen Vertreter zu wählen und diesem Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem dieselben sich die aus dieser Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Kutty, am 23. Februar 1867.

(408) **E d y k t.** (3)

Nr. 69827. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia edyktem niniejszym Józefa Hirsch, z miejsca pobytu niewiadomego jakoteż jego również nieznanych z imienia i pobytu spadkobierców, że przeciw niemu dnia 21. grudnia 1866 do l. 69827 wnieśli pozew Mikołaj Kozłowski, Justyna z Kozłowskich Prokopowiczowa, Karol Kozłowski i Władysław Kozłowski, o ekstabulacyę sumy 440 złr. m. k. z przynależytościami ze stanu biernego sumy 500 dukatów z p. n. na realności lwowskiej l. $155\frac{1}{4}$ ciężącej, w skutek którego pozwu uchwałą tutejszą sądową z dnia dzisiejszego, termin do rozprawy ustnej na dzień 18. marca 1867 godzinę 10tą przedpołudniem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu Józefa Hirsch lub tegoż spadkobierców nie jest wiadomem, przeto do zastępowania go w tej sprawie na jego koszta i niebezpieczeństwo ustanowiony został kuratorem p. adwokat krajowy Dr. Rechen ze zastępstwem przez p. adwokata krajowego Dra. Landesbergera, z którym spór niniejszy wedle zasad obowiązującej ustawy sądowej przeprowadzony zostanie.

Wzywa się tedy pozwanego, aby na powyższym terminie albo sam osobiście się stawił, albo ustanowionemu kuratorowi należytą informacyę udzielił, lub też innego zastępcę prawnego sobie obrał i sąd tutejszy o tem zawiadomił, gdyż inaczej skutki prawne wynikające z zaniedbania środków ku obronie służących sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 31. grudnia 1866.

(407) **E d i k t.** (3)

Nr. 4597. Von dem Lemberger k. k. Landesgerichte wird den dem Wohnorte und Leben nach unbekannten Erben des Paul Kownacki und namentlich der Josefa Chochorowska, Antonina Pociłowska, Francisca Heimann und Justine Kownacka und im Falle ihres Ablebens den dem Wohnorte und Leben nach unbekannten Erben derselben mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß die Erben des Josef Michael Chwalibóg unterm 24. Jänner 1867 z. Z. 4597 wegen Extabulirung der im Lastenstande der Güter Jasienadolna Dom. 52. pag. 386. n. 8. on. und Dom. 52. p. 357. n. 9. on. pränotirten Summe von 10000 poln. Gulden angesucht haben.

Da die obgenannten Erben des Paul Kownacki dem Wohnorte und Leben nach unbekannt sind, so wird denselben der Herr Advocat Dr. Onyszkiewicz mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Czaykowski zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, am 1. Februar 1867.